

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Reuters: Η Ελλάδα βυθίζεται ξανά σε ύφεση, μπερδεύοντας τους πιστωτές

Η ελληνική οικονομία εμφάνισε τελικά ύφεση πέρυσι, μπερδεύοντας τους διεθνείς πιστωτές της χώρας που προέβλεπαν μικρή ανάκαμψη μετά από χρόνια λιτότητας, αναφέρει σε δημοσίευσμά του το Reuters.

Ειδικότερα, η ελληνική οικονομία συρρικνώθηκε κατά 0,2% το 2016, σύμφωνα με τις αναθεωρημένες τελικές εκτιμήσεις της ΕΛΣΤΑΤ.

"Είναι μια μικρή αλλαγή που έχει μικρό αντίκτυπο σε άλλους δείκτες και σε δημοσιονομικά μεγέθη. Πρόκειται για ελαφρώς ασθενέστερη απεικόνιση της πραγματικής οικονομίας το 2016 λόγω της προς τα κάτω αναθεωρημένης καταναλωτικής δαπάνης", σχολίασε ο οικονομολόγος της Εθνικής Τράπεζας, Νίκος Μαγγίνας.

Όπως σημείωσε ο ίδιος, η καταγραφόμενη τάση στην κατανάλωση θα αποτελέσει επίσης πρόκληση για το 2017. Σύμφωνα με το Reuters, τα πολλά χρόνια λιτότητας στα οποία έχει υποβληθεί η Ελλάδα από ΔΝΤ και ΕΕ με αντάλλαγμα τα προγράμματα διάσωσης της οικονομίας της, έχουν φτωχύνει κατά πολύ τους Έλληνες συρρικνώνοντας αντίστοιχα την καταναλωτική τους δύναμη.

Στις εκτιμήσεις του Φεβρουαρίου, η Κομισιόν προβλέπει ανάπτυξη 0.3% στην Ελλάδα το 2016, ενώ και το ΔΝΤ αναθεώρησε ανοδικά τις δικές του προβλέψεις τοποθετώντας τον ρυθμό επέκτασης της ελληνικής οικονομίας πέρυσι στο 0.4%.

Η ελληνική κυβέρνηση από την άλλη, που προσπαθεί να κλείσει την τρίτη αξιολόγηση του προγράμματος, αναθεώρησε καθοδικά τις εκτιμήσεις της για την ανάπτυξη το 2017 στο 1.8% από 2.7% προηγουμένως.

Όπως σημειώνει το Reuters, η ανάπτυξη είναι το κλειδί για να μειωθεί η τεράστια ανεργία της Ελλάδας – η μεγαλύτερη τα τελευταία χρόνια στην ευρωζώνη – αλλά και για να επιτευχθεί ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 1.75% του ΑΕΠ φέτος.

IOBE: Κοντά στο 2% η ανάπτυξη το 2017

Οριακά κάτω του 1,5% τοποθετεί τον πήχη της ανάπτυξης για το 2017, στην τριμηνιαία έκθεσή του το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών. Σύμφωνα με το IOBE, σημαντικότερη συμβολή στην αύξηση του ΑΕΠ είναι αυτή των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών, λόγω του ευνοϊκού διεθνούς περιβάλλοντος και της βελτίωσης της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας. Σύμφωνα πάντα με τα όσα αναφέρει ο IOBE, για ακόμη ένα έτος αναιμική είναι η συμβολή των επενδύσεων κυρίως από μεταβολές στα αποθέματα και όχι στα πάγια. Αναφορικά με την επόμενη χρονιά, για το 2018, το IOBE εκτιμά ότι η επιτάχυνση της ανάπτυξης στην Ελλάδα θα κινηθεί στην περιοχή του 2%, ενδεχομένως και ελαφρά μεγαλύτερη.

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρει ο IOBE, βασικός ωθητικός παράγοντας αναμένεται να είναι η διεύρυνση των εξαγωγών (+7%), ενώ έπονται σε συμβολή στην αύξηση του ΑΕΠ οι επενδύσεις (+12 έως 15%), η επιτάχυνση του προγράμματος δημόσιων επενδύσεων σε εξωστρεφείς τομείς (μεταποιητικούς, τουρισμό) και οι αποκρτικοποιήσεις.

Το 48% των Ελλήνων θεωρεί ότι η Ελλάδα έχει ωφεληθεί από την ένταξη στην ΕΕ

Οι μισοί σχεδόν Έλληνες πιστεύουν ότι η Ελλάδα επωφελείται από την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με την έρευνα Parlameter του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα αποτελέσματα της οποίας θα δημοσιευτούν αύριο.

Το ποσοστό των Ελλήνων που θεωρούν θετικό το γεγονός ότι η χώρα βρίσκεται στην ΕΕ είναι στο 48% και είναι αυξημένο κατά 4 μονάδες σε σχέση με το 2016 αλλά αρκετά χαμηλότερο από τον μέσο όρο που διαμορφώνεται στο 64%.

Ειδικότερα, η ένταξη στην ΕΕ έχει ευνοήσει τη χώρα τους, υποστηρίζουν τα δύο τρίτα των συμμετεχόντων στην πανευρωπαϊκή έρευνα του ΕΚ, που δημοσιεύεται στις 18 Οκτωβρίου.

Το ποσοστό αυτό (64%) είναι αυξημένο κατά τέσσερις μονάδες σε σχέση με το 2016, ενώ το ποσοστό εκείνων που δηλώνουν ότι η χώρα τους δεν έχει επωφεληθεί από την ένταξη της στην ΕΕ, έχει μειωθεί κατά έξι μονάδες (από 31% στο 25%).

Τα αποτελέσματα διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Στην Ελλάδα από 44% που ήταν το 2016, το ποσοστό εκείνων που δηλώνουν ότι η χώρα τους έχει επωφεληθεί από την ένταξη της στην ΕΕ αυξήθηκε κατά τέσσερις μονάδες και έφτασε το 48%, ενώ στην Κύπρο το αντίστοιχο ποσοστό αυξήθηκε κατά μια μόλις μονάδα σε σχέση με το 2016 και έφτασε το 45%.

64%

των Ευρωπαίων πολιτών θεωρούν ότι η χώρα τους
έχει ωφεληθεί από το να είναι μέλος της ΕΕ
+ 4 % μονάδες από το 2016

Πηγή: Parlemeter (Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2017)

Εθνική Τράπεζα: Ετοιμάζει πώληση «κόκκινων» δάνειων 3 δις.

Η τράπεζα έχει επιλέξει NPLs από δύο κατηγορίες: καταναλωτικά, χρέη από πιστωτικές κάρτες και υπερανάληψη μετρητών, αλλά και δάνεια ατομικών κυρίως επιχειρήσεων. Χωρίς καμία εξασφάλιση οι χορηγήσεις. Πού θα κριθεί το αντίτιμο.

Συνέχεια...

«Κόκκινα» δάνεια ύψους 3 δισ. ευρώ σύμφωνα με το euro2day.gr ετοιμάζεται να βγάλει προς πώληση η Εθνική Τράπεζα, με στόχο η διαδικασία να έχει ολοκληρωθεί τους πρώτους μήνες του 2018. Πρόκειται για το μεγαλύτερο πακέτο πώλησης μη εξυπηρετούμενων δανείων χωρίς εξασφαλίσεις, σε σχέση με τις υπόλοιπες τράπεζες. Τα εν λόγω δάνεια, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες του Euro2day.gr, προέρχονται από τις εξής δύο κατηγορίες:

- «Κόκκινα» καταναλωτικά, χρέη από πιστωτικές κάρτες και υπερανάληψη μετρητών, που δεν διαθέτουν καμία εξασφάλιση και στην πλειοψηφία τους είναι καταγγεμένα.

- Εταιρικά πολύ μικρών επιχειρήσεων, τα οποία κι αυτά δεν διαθέτουν καμία εξασφάλιση. Πηγές με γνώση του θέματος τονίζουν στο Euro2day.gr ότι πρόκειται, κυρίως, για δάνεια ατομικών επιχειρήσεων, τα οποία χορηγήθηκαν πριν από μία δεκαετία.

Και στις δύο κατηγορίες, η τράπεζα έχει σχηματίσει ισχυρές προβλέψεις ενώ αρκετά από αυτά έχουν διαγραφεί από τα βιβλία της.

Τα πακετάρει

Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές, η τράπεζα έχει ολοκληρώσει το στάδιο της ανάλυσης των προς πώληση δανείων και έχει επιλέξει σε μεγάλο βαθμό ποια θα μπουν στο πακέτο πώλησης.

Το επόμενο βήμα αφορά στις διερευνητικές επαφές με τους εν δυνάμει ενδιαφερόμενους, οι οποίοι θα κληθούν να πραγματοποιήσουν due diligence στο προς πώληση χαρτοφυλάκιο. Αμέσως μετά θα ξεκινήσει ο γύρος των μη δεσμευτικών προσφορών, μετά οι δεσμευτικές και προς το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2018 θα ολοκληρωθεί η πώληση.

Στόχος η... τιμή

Στόχος της διοίκησης της τράπεζας είναι η επίτευξη μίας συμφέρουσας -για τα δεδομένα της αγοράς- τιμής. Πρόκειται για ιδιαίτερα δύσκολη πρόκληση, καθώς τα ξένα funds που κατά καιρούς ενδιαφέρονται για την απόκτηση κόκκινων δανείων από τις ελληνικές τράπεζες έχουν αποδείξει ότι προσφέρουν χαμηλό τίμημα.

Πηγές που παρακολουθούν τη διαδικασία τονίζουν στο Euro2day.gr ότι «η αγορά μόλις τώρα διαμορφώνεται και υπάρχουν παράγοντες που θα μπορούσαν -δεν είναι όμως σίγουρο- να οδηγήσουν σε τιμές της τάξης του 5% της αξίας». Βαρόμετρο για την πορεία της δευτερογενούς αγοράς πώλησης αλλά και διαχείρισης κόκκινων δανείων αποτελεί, όπως εκτιμούν τραπεζικές πηγές, η πορεία της τρίτης αξιολόγησης και οι πιθανές αναβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας από τους ξένους οίκους.

Παράμετροι τους οποίους φαίνεται να λαμβάνει υπόψη το επιτελείο της Εθνικής Τράπεζας ΕΤΕ, εξού και τοποθετεί χρονικά την ολοκλήρωση της πώλησης στην αρχή του δεύτερου τριμήνου του 2018.

Οι παγκόσμιες αγορές, οι επενδυτές και τα 3 σενάρια

Με τις διεθνείς αγορές να σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο, ένα ενδιαφέρον άρθρο στο Bloomberg έγραψε ο διάσημος άνθρωπος των αγορών Mohamed El-Erian. Όπως έγραψε εάν ενισχύετε τις μακροπρόθεσμες τοποθετήσεις σας σε μετοχές και άλλα υψηλού ρίσκου περιουσιακά στοιχεία στις τρέχουσες αποτιμήσεις της αγοράς, τότε πιθανότατα στοιχηματίζετε –εν γνώσει σας ή όχι- στο συνδυασμό τριών παραγόντων που θα επηρεάσουν τις μελλοντικές αποδόσεις. Ή διαφορετικά σχεδιάζετε να πουλήσετε τις συμμετοχές σας σε κάποιον που βάζει ή θα βάλει αυτό το στοιχείο. Η κατανόηση της σημασίας αυτών των τριών σεναρίων, τόσο σε σχετικούς όσο και σε απόλυτους όρους, υποδεικνύει όχι μόνο την πιθανότητα να είστε σωστοί με την πάροδο του χρόνου, αλλά και τις τάσεις που πρέπει να ενσωματώσετε στην τρέχουσα τοποθέτηση του υψηλού ρίσκου χαρτοφυλακίου σας.

Συνέχεια...

Σύμφωνα πάντα με τα όσα γράφει ο Mohamed El-Erian μια από τις κύριες προκλήσεις σε επίπεδο ανάλυσης που αντιμετωπίζουν οι επενδυτές στον σημερινό ασυνήθιστα εμετάβλητο κόσμο -και υπάρχουν πολλές- είναι η διάσπαση των πιθανών καταλυτών για τις συνολικές αποδόσεις της αγοράς σε έναν μικρό αριθμό ενεργών και επαληθεύσιμων υποθέσεων. Αυτό σημαίνει τον προσδιορισμό μιας εξίσωσης "μειωμένης μορφής" στην οποία μόνο λίγες επεξηγηματικές μεταβλητές θα ορίζουν τις συνθήκες κάτω από τις οποίες οι επενδυτές που αναλαμβάνουν ρίσκο θα συνεχίσουν να ανταμείβονται πλουσιοπάροχα.

Ένας τέτοιος προσδιορισμός συνεπάγεται την παρακολούθηση τριών σεναρίων τα οποία δεν είναι απαραίτητως αμοιβαίως αποκλειόμενα: την ενδογενή οικονομική και χρηματοοικονομική επούλωση, τις πολυαναμενόμενες ρηξικέλευθες πολιτικές και τα μεγαλύτερα κύματα ρευστότητας.

Με τη συγχρονισμένη επιτάχυνση της ανάπτυξης, η παγκόσμια οικονομία συνεχίζει να θεραπεύεται καθώς οι βελτιώσεις στην Ευρώπη και στον αναδύμενο κόσμο συμπληρώνουν τις τάσεις στις ΗΠΑ. Αυτό συμβάλλει στην τόνωση της πραγματικής οικονομικής δραστηριότητας, μέσω της αύξησης των επενδύσεων και της κατανάλωσης, ενώ αμβλύνει εν μέρει τις καθοδικές πιέσεις για τη δυναμική ανάπτυξη, περιορίζοντας τις ανησυχίες για τις αυξημένες τιμές των περιουσιακών στοιχείων και ενισχύοντας το εύρος για την ήπια εξομάλυνση των αντισυμβατικών νομισματικών πολιτικών από τη Fed και άλλες κεντρικές τράπεζες με συστημική σημασία.

Στο πρώτο σενάριο, οι επενδυτές θα ωφεληθούν από τους μακροχρόνιους δείκτες της αγοράς και από τη συγκέντρωση συγκεκριμένων στοιχημάτων εταιρειών ή χωρών σε καταστάσεις όπου υπάρχει μια σημαντική πιθανότητα για στενές ιδιοσυγκρασιακές επιρροές. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα παθητικά προϊόντα χαμηλού κόστους που επενδύουν σε μεγάλες δημόσιες αγορές θα συνεχίσουν να αποδίδουν.

Αυτή η σταδιακή διαδικασία επούλωσης μπορεί να ενισχυθεί με μια ουσιαστική αύξηση των πολιτικών που αποσκοπούν στη μείωση των διαρθρωτικών εμποδίων για την ανάπτυξη, την επίτευξη καλύτερης ισορροπίας μεταξύ νομισματικής και δημοσιονομικής επέκτασης, τον περιορισμό των συντριπτικών φορτίων χρέους και τη βελτίωση του συντονισμού της παγκόσμιας πολιτικής. Σε αυτό το σενάριο -αν και καθόλου βέβαια, θα αυξανόταν η πιθανότητα υλοποίησης ανατρεπτικών πολιτικών, χάρη στις εξωτερικές διαταραχές στην καθεστηκία πολιτική τάξη που σημειώθηκαν τους τελευταίους 16 μήνες στη Γαλλία (με την εκλογή του Προέδρου Emmanuel Macron), στο Ηνωμένο Βασίλειο (με το δημοψήφισμα του Brexit) και στις ΗΠΑ (με την εκλογή του προέδρου Donald Trump και την πλειοψηφία των Ρεπουμπλικάνων και στα δύο σώματα του Κογκρέσου).

Στο δεύτερο σενάριο, οι τοποθετήσεις του χαρτοφυλακίου ανάληψης κινδύνου επωφελούνται από ένα πολύ μεγαλύτερο επίπεδο ενεργητικής διαχείρισης επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένου ενός που ενσωματώνει έναν προσεκτικό εντοπισμό των νικητών και των ηττημένων από δράσεις πολιτικής. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όταν πρόκειται για τη φορολογική μεταρρύθμιση, τις υποδομές, τη μείωση του χρέους και την ισορροπία μεταξύ των νέων ρυθμίσεων και της χαλάρωσης των παλαιών ρυθμίσεων.

Το τρίτο και τελευταίο σενάριο αυτής της αναλυτικής προσέγγισης μειωμένης μορφής καθοδηγείται από τα ζητήματα ρευστότητας. Εδώ, η συνεχής εισροή κεφαλαίων στην αγορά από τις κεντρικές τράπεζες και από τους πλούσιους σε μετρητά ισολογισμούς των πολύ κερδοφόρων εταιρειών συνεχίζει να βρίσκει το δρόμο της προς τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία σε όλες σχεδόν τις γωνιές του κόσμου. Η δυνατότητα να υπάρξει γρήγορη έκθεση χαρτοφυλακίου ενισχύεται από τον πολλαπλασιασμό των παθητικών και ενεργητικών οχημάτων που προσφέρουν στους αφοσιωμένους επενδυτές τη δυνατότητα να πωλούν μεταβλητότητα και ρευστότητα στον αναπτυσσόμενο κόσμο των δημόσιων και ιδιωτικών αγορών.

Ο τελευταίος παράγοντας έχει μια ενδιαφέρουσα πτυχή: άφθονη ρευστότητα που ωθεί τους επενδυτές να εκτίθενται ολοένα περισσότερο σε κατηγορίες παγίων που ιστορικά είναι πιο δύσκολα ρευστοποιήσιμες. Είναι μια διεγκυστίδα που, αντί να αντιμετωπιστεί μέσω στρατηγικής τοποθέτησης χαρτοφυλακίου, απαιτεί να ισχύει τουλάχιστον μία από τις άλλες δύο υποθέσεις.

Και έπειτα υπάρχει ο τρόπος με τον οποίο όλες αυτές οι υποθέσεις σχετίζονται με αυτά που έχουν ήδη προεξοφλήσει οι αγορές. Οι σημερινές απόλυτες και σχετικές αποτιμήσεις των κατηγοριών περιουσιακών στοιχείων υποδηλώνουν ότι οι επενδυτές φαίνεται να περιμένουν έντονα τουλάχιστον δύο, αν όχι όλους τους παράγοντες να ισχύσουν. Και έχουν στοιχηματίσει ευχαρίστως σε αυτό το αποτέλεσμα για λίγο, παρά τις επανειλημμένες καθυστερήσεις στην επαλήθευση αυτών των συνθηκών.

Άρθρο του Mohamed El-Erian στο Bloomberg

ΟΠΑΠ: Συνεχίζει η βελτίωση της διαγραμματικής εικόνας, με στόχο μια μεγάλη διάσπαση.

Με τη μετοχή να κλείνει χθες στα 9,20 ευρώ (αμετάβλητη, υψηλό ημέρας τα 9,27 ευρώ), ο επόμενος μεγάλος στόχος για τον ΟΠΑΠ είναι η διάσπαση των αρκετά ισχυρών αντιστάσεων των 9,25 – 9,30 ευρώ. Απλώς σημειώνεται ότι διάσπαση τους (δύσκολη διαδικασία – ειδικά και με την υπάρχουσα εικόνα της αγοράς) θα μπορούσε να βάλει τη μετοχή σε έναν νέο ανοδικό κύκλο, με επόμενο στόχο τις αντιστάσεις στα επίπεδα των 9,55 – 9,65 ευρώ. Ακόμη υψηλότερα, οι επόμενες αντιστάσεις είναι στα επίπεδα των 9,90 – 10,00 ευρώ, αντιστάσεις μεγάλης σημασίας στις οποίες επί της ουσίας ολοκληρώθηκε το ράλι της μετοχής στα μέσα περίπου του καλοκαιριού.

Από την άλλη πλευρά, το ζητούμενο είναι η παραμονή υψηλότερα των 8,90 – 9,00 ευρώ (πολύ ισχυρές στηρίξεις), έτσι ώστε να μην επιστρέψει και πάλι η «μιζέρια» για τη μετοχή, με κίνδυνο σε αυτήν την περίπτωση να έχουμε μια πτώση τουλάχιστον μέχρι τις στηρίξεις στα 8,50 – 8,55 ευρώ.

